

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIEŠI!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 27 (5876) Sestdien, 1989. gada 4. martā Maksā 3 kap.

Tādas tikšanās vajadzīgas

19. februārī rajona kultūras namā notika rajona jauno internacionālistu salidojums. To organizēja rajona pionieru un skolēnu nama internacionālās draudzības klubs «Mēs — internacionālisti».

Salidojumu atklāja muzikāli literāra kompozīcija, kas bija veltīta visiem jaunajiem cīnītājiem antifāšistiem, kuri savas dzīvības atdeva par mieru, par draudzību starp visas zemeslodes tautām.

Lai aktivizētu rajona skolēnu, pulciņu un internacionālās draudzības klubu darbu dzimtā novada vēstures un rajona internacionālo sakaru izpētē, lai uzskatāmi parādītu leņiniskās nacionālās politikas būtību, lai rajona skolēnus iepazīstinātu ar PSRS tautu un pasaules tautu spēlēm un dalītos internacionālās draudzības klubu pieredzē, salidojuma delegāti sadalījās 6 sekcijās: jaunie mākslinieki, literāti, vēsturnieki, novadpētnieki, izgudrotāji, politiskās dziesmas izpildītāji. Pēc stundas delegāti atkal sapulcējās kopā, lai apkopotu rezultātus. Visās sekcijās darbs noritēja labā līmenī, bet gribētos atzīmēt labākos no katras.

Starp jaunajiem māksliniekiem talantīgākie bija Jelena Novikova no Līvānu 2. vidusskolas, Dace Upeniece no Vārkavas vidusskolas, Ilona Vitova no Preiļu 2. vidusskolas un Arnis Zarinka no Līvānu 1. vidusskolas.

Labāko vēstules paraugu mums parādīja Vārkavas vidusskolas skolniece Ivanda Kūkusilīņa. Starp vēsturnieku sekcijas delegātiem izvērtās diskusija par Latvijas problemātiskiem jautājumiem: tika izteiktas domas par valsts valodu, par nacionālo simboliku un atribūtiķu. Visaktīvākās bija Antonīna Gudļevska no Riebiņu vidusskolas un Gunta Bernāne no Rudzētu vidusskolas.

Novadpētnieku sekcijas dalībnieki parādīja savas zināšanas dzimtā novada vēsturē. Gribētos ticēt, ka pēc šīs tikšanās katrs internacionālās draudzības kluba loceklis papildinās savas zināšanas par rajona vēsturi un iepazīstinās ar tām sava kolektīva biedrus. Labas zināšanas ir Ingai Rīberņikai no Riebiņu vidusskolas un Daigai Oļksnai no Rudzētu vidusskolas.

Salidojuma laikā skanēja cīņas un miera dziesmas, ko bērni iemācījās un aizvedīs uz saviem kolektīviem un skolām, kur tās iemācīsies arī viņu biedri.

Salidojuma noslēgumā pēc tradīcijas skanēja «Demokrātiskās jaunatnes himna». Mēs vēlēsim pārliecinājamies, ka bērniem tādas tikšanās ir vajadzīgas, ka viņiem piemīt politiskās domāšanas spējas un ir savas idejas, kuras viņi var izteikt diskusijās, vēstulēs un tēlotājmākslas darbos.

S. VEIGULE,
rajona pionieru un skolēnu
nama internacionālistu dar-
ba nodaļas vadītāja

Katru cilvēku raksturo viņa darbs. Padomju saimniecības «Rudzāti» mehanizatoram Jānim Vaivodam darba gaitas sākas pirms četrdesmit gadiem Līvānu mašīnu un traktoru stacijā. Kā toreiz visiem puīšiem, pirmā iepazīšanās ar tehniku bija, strādājot par piekabinātāju. Pēc dažiem gadiem viņš ieguva traktora tiesības. Un tā visi turpmākie gadi aizvadīti mehanizatora gaitās.

Sākumā darbs bija grūts. Traktori bija tādi, ka kabīnē, kā saka, visi vēji staigāja cauri. Pakāpeniski nāca jauna un arvien labāka tehnika. Tagad Jānis Vaivods strādā ar T-74. Traktoram jau astotais «mūža» gads. Tāpēc tas nodots kapitālremontā. Kad tiks saņemts atpakaļ, J. Vaivods plāno vēl kādu laiku pastrādāt. Tad varēs iet arī peļnītā atpūtā.

Viņš saka:

— Mans dēls Arvīds pašlaik dienē Padomju Armijā. Kad atgriezīsies, gribu, lai viņš turpinātu manas gaitas. Pirms dienes-tas dēls strādāja sovhozā par traktoristu. Ieguvis arī šofera tiesības. Kad pārņāks mājās, lai izvēlas pats, ko vadīt — traktoru vai automašīnu. Galvenais, lai paliktu laukos, lai turpinātu to darbu, ko visu mūžu esmu veicis. Tāpat kā visus iepriekšējos, arī pagājušo gadu Jānis Vaivods aizvadīja sekmīgi. Viņš atzīts par vienu no labākajiem mehanizatoriem rajonā. Kad tikāmies, viņš bija atvaļinājuma. Bet pēc tam — atkal ikdienas darbs. Varbūt tas būs karjera, no kurienes ved smiltis ceļu labošanai, varbūt kādā fermā, no kurienes uz tūriem nogādā organisko mēslojumu, varbūt kur citur...

● ATTELĀ: padomju saimniecības «Rudzāti» mehanizators Jānis Vaivods.

J. SILICKA teksts un foto

Manā skatījumā

Uzklausīsim tautas balsi

Savā laikā esmu daudz pārdzīvojis, piedalījies kaujās par taisnību un brīvību. Bet rodas jautājums: kāda tā ir bijusi patiesība? Visu laiku esmu strādājis, dzīvojis visam līdzī, bet kļūstījis. Taču tagad gribu runāt un rakstīt patiesību.

Pateicoties biedram Gorbačovam, mēs, tauta, esam atmodušies no lielām kļūdām. Rodas jautājums: ko mēs, vecā paaudze, atstāsim mantojumā jaunajai? Tukšus veikalus, nolaištus dzīvokļus? Kādām acīm uz mums viņiem skatīties, ja mēs vairāk kā četrdesmit gadus pēc postošā kara esam atstājuši viņiem mantojuma tikai vienas kļūdas un nebūšanas?

Tagad — par vēlēšanām. Ļoti skaisti jau bija par vecam, kad pēc Staļina un Brežņeva paraduma sametām biļetenus urnā, un

bija 99,6 procenti balsu. Birokrātisma aizmugure nodrošināta. Nenosauc vārdā iepriekšējos Augstākās Padomes deputātus, darba varoņus. Bet mēs, Līvānu pilsētas un apkārtejo kolhozu iedzīvotāji, prasām: ko viņi mūsu labā ir izdarījuši? Vienīgi to, ka Līvānu pilsēta nolaisa līdz pēdējai stadijai, piesārņotas upes un gaiss. Man ir kauns manū bērnu un mazbērnu priekšā.

Pirmsvēlēšanu sapulcēs, kurās tika izvirzīti delegāti uz apgabalu pirmsvēlēšanu sapulcēm, tauta izvirzīja cilvēkus, kas aizstāvētu tautas intereses, tautas atbalstītos kandidātus. Rodas jautājums: ar kādām tiesībām es varu balsot par citu kandidātu, kad tauta mani pilnvarojusi par tās izvirzīto kandidātu? Soreiz — par Marīnu Kosteņecku.

Mēs, līvānieši, balsosim tikai par M. Kosteņeckas kandidatūru. Tas ir cilvēks, kurš izgājis sma-

gu dzīves ceļu. Mums, līvāniešiem, ir cerības ar mūsu deputātes M. Kosteņeckas palīdzību panākt Līvānu pilsētas uzplaukumu. Atcerēsimies viņas Līvānos teiktos vārdus: «Es, dārgie līvānieši, panāksu to, būdama deputāte, lai Līvāni būtu tīra un skaista pilsēta, un jūsu bērni, mazbērni varētu peldēties Daugavas un Dubnas ūdeņos.»

Kāpēc 709. Daugavpils teritoriālā vēlēšanu apgabala priekšvēlēšanu sapulcē mēs, delegāti no Jēkabpils, Stučkas, Preiļiem, Daugavpils, atstājam zāli? Tāpēc, ka mums taču nebija tiesību palikt. Jo tauta mūs bija pilnvarojusi balsot par biedru Kežberu, bet tā kā viņa kandidatūras biļetenos nebija, ar pilnām tiesībām zāli atstājam.

J. VEIGURS,

kara un darba veterāns,
LTF biedrs

P. S. Honorāru lūdzu pārskaitīt LTF fondā.

LTF Domes valdes atklāta vēstule partijas Preiļu rajona komitejai

Šī gada 15. februārī 312. nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā (Preiļu rajons) no deviņiem deputātu kandidātiem, kurus bija izvirzījuši darba kolektīvi, tika reģistrēts viens — Marīna Kosteņeckā. Priekšvēlēšanu sapulcēs, kurā pieņēma šādu lēmumu, pilnvaras un likumību neviens netika apstrīdējis. Un tomēr vietējā laikrakstā «Lenina Karogs» bija nublicēti protesti ar prasībām reģistrēt papildus vienu — divus kandidātus, kuri balsošanas rezultātā nebija savākuši nepieciešamo (vairāk nekā 50 procenti) balsu skaitu. Šo prasību atbalstīja partijas Preiļu rajona komitejas darbinieki (27 paraksti), lai gan tas ir klajā pretrunā ar Likumu par vēlēšanām. Turklāt 23. februārī pēc partijas rajona komitejas iniciatīvas laikrakstā «Lenina Karogs» bija publicēts Rīgā dzīvojošā pilsona E. Kārklina iesniegums, kurā ir vairāki rupji izlēcieni un nepierādīti apvainojumi, kas adresēti PSRS tautas deputātu kandidātei M. Kosteņeckai. Cita starpā, anonīmu cilvēku vārdā tiek pausts (pēc viņu domām), ka M. Kosteņeckā nevar būt deputāte.

Tajā pašā laikā vēlēšanu komisija joprojām nav radusi iespēju, lai nublicētu oficiāli reģistrēta deputāta kandidāta politisko platformu.

Sakarā ar iepriekšminēto Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrā sekretāra P. Romanova vadītās apgabala vēlēšanu komisijas darbību vērtējam kā tendenciozu pieeju, kas vērsta uz PSRS tautas deputātu kandidāta diskreditāciju. Tas ir pretrunā ar komisijas statusu, kuras pienākums ir nodrošināt pirmsvēlēšanu kampaņas likumību un objektivitāti.

Izsakām protestu sakarā ar metodēm, kuras izmanto partijas Preiļu rajona komiteja agitācijā pret deputāta kandidāti M. Kosteņecku.

Pieņemta Latvijas Tautas frontes Domes valdes sēdē 1989. gada 28. februārī

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no 1000 laktējām govs februāra III dekadē (kg)	— salīdz. ar 1988. g. I kvart. parādu (kg)	— salīdz. ar 1988. g. I kvart. at. ierakstēto dekadē (kg)
«Krasnij Oktjabrj»	12,4	-2,6	+0,3
«Sarkanā ausma»	9,9	—	+0,3
«Jersika»	9,7	+0,3	+0,5
M. Gorkija	9,6	+0,2	+0,7
Leļņa	9,3	-1,2	—
«Zelta vārpa»	8,6	-0,1	+0,2
Dzeržinska	8,5	+1,5	+1,0
Kirova	8,4	—	+0,4
Raiņa	8,0	-0,8	—
«Nākotne»	7,8	-1,1	+0,4
Ruļonas p. s.	7,7	-1,4	+0,3
«Dzintars»	7,6	+0,2	+0,3
Aglonas p. s.	7,5	-0,2	-0,4
Oškalna	7,3	-0,6	+0,2
«Vārkava»	7,2	+0,6	—
«Sijukalns»	7,1	-0,1	—
«Ezerciems»	6,6	—	+0,5
«Dubna»	6,4	+0,1	—
Rudzātu p. s.	6,4	-0,3	-0,2
K. Marksa	6,2	-1,3	+0,5
Suvorova	6,1	-1,2	+0,3
RAJONĀ	8,3	-0,4	+0,3

